

Fastna på Nytorget

Nu är det sommar, nu är det sol, och Gittan ringer vareviga dag och vill göra något.

- Göra vad? undrar jag flegmatiskt eftersom jag redan vet.

- Gå till Nyt... börjar hon, men den här gången har jag bestämt mig för att det får vara nog. Inte en dag till på Nytorget!

- NEJ! vrålar jag så återhållsamt jag kan.

- Men.. försöker hon.

- Nej, säger jag! Du vet vad jag tycker om att sitta på det där stampade jordgolvet till gräsmatta!

- Men... får hon ur sig innan en ny uppkastning väller ur mig.

- Eller på de där rangliga solstolarna på utefiket, som brakar ihop bara man kollar på dem, om de nu är lediga, och det är de ju aldrig! Eller hur? Eller... eller sitta på "Mellis och ta en mellis"! Jag kreverar bara du säger det en gång till. Hör du det?

- Men... framhårdar hon och det är nu jag mister behärskningen.

Av svadan som forsar ur mig minns jag efteråt bara fragment. Jag skriker något om glass, och rabblar upp det trettioarton sorterna som vi plöjt oss igenom i alla upptänkliga kombinationer. "Så snacka inte om glass!" Och jag skriker något om att SevenEleven är ett imperialistiskt avloppsnät och att Nytorget är ett tillhåll för kändiskåta halvmänniskor, ett massinvarderat ingenmansland, där man aldrig träffar en levande varelse - utom möjligen hundarna - och bara möts av tomma, frånvända blickar. Och något om påhittad hipfaktor, och att inte ens postkontoret håller måttet för det är då själva fan vad man får vänta länge där, och vadå Chic'n ribs när man liksom är vegetarian!

Och när Gittan ändå lyckas kila in ännu ett "Men..." i den okontrollerbara lavaströmmen, brister fördämningen och jag börjar hytta med näven rakt i luften och tala om samhällsmoralen, att "det är inte undra på att ungdomar löper amok i Vitabergsparken! De har väl först suttit på Nytorget och gripits av tillvarons vanmakt! För alla jävlar ska vara på Nytorget och ingen människa vet varför!"

Sen tar luften slut, eller nåt, för det blir plötsligt stilla. Jag hör Gittans tillbakahållna andning i luren. Jag känner hur het jag är om kinderna och att jag slagit upp en stortånagel. Den blöder. Jag har sträckt en nackmuskel. Kaffet har kallnat.

- Men du... viskar Gittan i mitt öra. Har du något annat förslag?

Jag gillar inte den där tonen hon har. Jag känner den alltför väl.

- Vadå? försöker jag.

- Ja? Vad ska vi hitta på? Om inte Nytorget...

- Medis?

Gittan ger upp ett rått skratt.

- Mariatorget?

Hon suckar till svar.

- Mmmonteliusvägen?

- Men herregud mänskliga! Kommer du ingen vart?

- Men till Nytorget går jag bara inte!

- Varför inte det? undrar hon, och nu låter hon så där listig igen.

- Men jag har ju...

- Guran och Pia kanske skulle komma dit. Och Adam och...

- Vadå? Till Nytorget?

- Just det.

- Men varför sa du inte det på en gång? Vad väntar vi på? Möt mig vid Åsö om tre minuter!

© Tina Messing

Även publicerad i Tidningen Södermalm nr 26, 2000